نگاه

انتفاضه یتیم شده است

الاتحاد

● به‌تازگی «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر اسرائیل، با ابراز خرسندی گفت «انتفاضه فلسطینی‌ها» ضعیف شد و ناکام ماند. همچنین «شاباک» (سازمان امنیت داخلی اسرائیل) با ارائه گزارشی اعلام کرد «بهبود توان اطلاعاتی نظامی شاباک و شناسایی و بازداشت جوانان فلسطینی که برای انجام عملیات فردی برنامه‌ریزی کرده بودند، در کنار فعالیت رسانه‌ای دولت خودگردان و دستگاه‌های امنیتی در مدارس فلسطینی برای قانع‌کردن دانش‌آموزان به دست‌کشیدن از چنین اعمالی، موفق شد انتفاضه فلسطینی‌ها را خاموش کند». اما از سوی دیگر، ارتش «دفاع مدنی» اسرائیل در گزارشی برعکس اینها نوشت: «کاهش تعداد عملیات بیانگر ناکامی انتفاضه نیست، زیرا برآوردهای ما حاکی از آن است کاهش موج انتفاضه در هفته‌های اخیر ناشی از انضباط کاری یا کاهش تحرکات نیست، بلکه بیانگر آرامش قبل از توفان است؛ آرامشی که یک دور جدید از خشونت‌ها را به دنبال دارد». جالب اینکه روزنامه اسرائیلی «یدیعوت آحارونوت» با شش افسر اسرائیلی که مسئول شش گردان وابسته به ارتش در کرانه باختری هستند، گفت‌وگو کرد تا وضعیت کنونی انتفاضه و راه‌های فعال برای مقابله و سرکوب آن را بررسی کند. یک مسئول منطقه شهرک‌نشین «گوش عتصیون» واقع در جنوب «الخلیل» درباره نحوه سرکوب انتفاضه به‌ویژه در روستای «سعیر» یعنی روستایی که در دو ماه و نیم بیش از ۱۲ جوان اقدام به عملیات کرده بودند، گفت: «ما از همه خانواده‌های آنها تحقیق کردیم. علیه خانواده‌های عاملان فعالیت‌هایی را صورت دادیم. بقیه خانواده‌ها با ما همکاری کردند. آنها خودشان به‌سرعت متوجه شدند چه‌کار باید کنند و چگونه باید بچه‌هایشان را مهار کنند».

اما مهم‌تر حرف‌هایی بود که افسر دیگر اسرائیلی به این روزنامه گفت و یادآور شد: «در دور بعدی قرار است ما چند درجه کارمان را ارتقا دهیم چون آینده مهم‌تر است، زیرا بچه‌های ۱۳ساله هم دست به کار شده‌اند. وانگهی انفجاری که در اتوبوس قدس اتفاق افتاد، همه ما را به سال‌های گذشته (عملیات استشهادی در انتفاضه دوم) برگرداند».

چند هفته پیش «عمیره هاس»، نویسنده زن اسرائیلی و مدافع حقوق‌بشر فلسطینی‌ها، در یادداشتی با عنوان انتفاضه یتیم شده» نوشت: شاید بهتر باشد آن را «انتفاضه فریب داده‌شده» بنامم. بااین‌حال عوامل متعددی وجود دارد که می‌تواند همین حادثه را به یک «انتفاضه بزرگ سوم» تبدیل کند. او این عوامل را چنین برمی‌شمرد: نخست: این جوانان از هفت‌سالگی با سیاست آشنا و در ۱۷سالگی دیگر به لحاظ سیاسی کاملا پخته شده‌اند. روزنامه‌های اسرائیلی در گذشته از پدیده‌ای به نام «گرگ تنها» صحبت می‌کردند. همین روزنامه‌ها امروزه از پدیده‌ای به نام «گرگ‌های تنها» سخن می‌گویند. بنابراین مسئله، دیگر فقط به یک یا دو نفر ختم نمی‌شود، بلکه به یک پدیده فراگیر از یک نسل کامل تبدیل شده است؛ نسلی که دستگاه‌های اطلاعاتی اسرائیل شناخت چندانی از آنها و نحوه رهبری‌شان ندارد.

دوم، سلاح این انتفاضه در دسترس همگان است. مقاومت‌کنندگان دیگر به زیرگرفتن با خودرو یا چاقو یا حتی هر قطعه آهن تیزی که بتواند آسیب برساند، متوسل شده‌اند. این جدا از بمب‌های دست‌ساز است که در گذشته از آنها استفاده می‌شد. درضمن در انتفاضه اخیر سعی می‌شد حملات صرفا متوجه نظامیان و شهرک‌نشینان باشد نه عملیاتی انتحاری علیه شهروندان عادی!

سوم، در سال‌های اخیر روند شهرک‌نشینی به داخل مناطق و محلات فلسطینی‌ها کشیده شده است. به‌این‌ترتیب دیگر نیازی نیست یک فلسطینی تلاش کند تا با عبور از موانعی به یک اسرائیلی نزدیک شود، زیرا تقریبا آنها خانه‌به‌خانه و دیواربه‌دیوار شده‌اند. در محلات بیت‌المقدس برای مثال در کنار یک محله فلسطینی‌نشین، چند شهرک یهودی‌نشین ساخته شده است.

چهارم، مهم‌ترین عامل دیگر حضور کارگران فلسطینی (حدود ۲۰۰ هزار کارگر) در محلات و مناطق اسرائیلی‌نشین است که به اشکال گوناگون، به کار اشتغال دارند. این مسئله به ترس و نگرانی بین شهرک‌نشینان و اسرائیلی‌ها دامن زده است. اگر اسرائیل بخواهد این فلسطینی‌ها را اخراج کند، باید پیامدهای اقتصادی آن را متحمل شود. ترس و نگرانی اسرائیلی‌ها تاکنون نوعی مهاجرت معکوس (از اسرائیل به سایر نقاط جهان) را نیز به دنبال داشته است.

درمجموع باید گفت انتفاضه فلسطینی‌ها یک‌بار دیگر روح مقاومت در برابر اشغالگری را زنده کرد و به صهیونیست‌ها نشان داد سازش و اشغالگری هیچ سرانجامی ندارد. عملیات جوانان فلسطینی روحیه یأس و سرخوردگی را در بین آنها از بین برد. آنها اکنون با وجود آنکه می‌دانند به محض نزدیک‌شدن به یک سرباز یا یک شهرک‌نشین، هدف گلوله قرار خواهند گرفت، دست به عملیات می‌زنند. آنها به این یقین رسیده‌اند اگر کشته شوند، شهید به حساب می‌آیند و اگر هم زخمی شوند، بازداشت خواهند شد و بعد به شکل دیگری خواهند توانست پیام‌شان را به گوش دیگران برسانند.

عکس: Reuters

قطعات هواپیمای ساقط‌شده پیدا شد

ردِ ترور در آسمان

پرواز شماره «ام‌اس ۸۰۴» شرکت «ایجیپت‌ایر» از پاریس به قاهره با ۶۶ مسافر و کادر پرواز، بامداد پنجشنبه وارد ۱۶ کیلومتری حریم هوایی مصر شده بود و اندکی تا مقصد فاصله داشت که ناگهان هواپیمای دوموتوره ابتدا ۹۰ درجه به سمت چپ و سپس ۳۶۰ درجه کامل به سمت راست چرخید و ارتفاع آن ۲۸ هزار پا کاهش یافت و سپس از صفحه رادار یونان و کنترل ترافیک هوایی مصر ناپدید شد. روز گذشته و بیش از یک روز پس از ناپدیدشدن هواپیما، ارتش مصر از پیداشدن قطعاتی از هواپیمای ایرباس خطوط هوایی مصر در ۲۹۰ کیلومتری شمال شهر اسکندریه خبر داد. براساس این گزارش گروه‌های تجسس همچنین برخی از اشیای متعلق به مسافران را هم در این منطقه پیدا کرده‌اند و تلاش‌ها برای یافتن جعبه سیاه این هواپیما در جریان است. سخنگوی ارتش مصر در بیانیه‌ای اعلام کرد نیروهای دریایی و هوایی مصر توانسته‌اند مقداری از «وسایل مسافران و بخش‌هایی از لاشه هواپیما» را در دریای مدیترانه، در ۲۹۰ کیلومتری شهر اسکندریه مصر پیدا کنند. صبح روز پنجشنبه و پس از انتشار خبر ناپدیدشدن این هواپیما، ارتش مصر و یونان عملیات تجسس در دریای مدیترانه را آغاز کردند و بامداد روز جمعه اعلام شد قطعاتی در مدیترانه پیدا شده که ممکن است مربوط به لاشه این هواپیما باشد. بااین‌حال ساعاتی بعد معاون شرکت ملی هواپیمایی مصر اعلام کرد این قطعات به هواپیمای این شرکت تعلق ندارد. گمانه‌های بسیاری درباره علت ناپدیدشدن این هواپیما مطرح شده است، در ابتدا گزارش‌ها از نقص فنی این هواپیما حکایت می‌کرد؛ اما ساعاتی بعد مقامات مصری اعلام کردند حمله تروریستی، عامل محتمل‌تری نسبت به نقص فنی است. نخست‌وزیر فرانسه هم درباره سرنوشت این هواپیما گفت هیچ احتمالی را نمی‌توان مردود دانست. مصر و فرانسه دو کشوری هستند که در ماه‌های گذشته از اهداف اصلی گروه داعش بوده‌اند و اگرچه بسیاری از ناظران انگشت اتهام را به سمت شبه‌نظامیان اسلام‌گرا و از جمله داعش نشانه گرفته‌اند؛ اما هنوز هیچ گروهی مسئولیت این حادثه را برعهده نگرفته است. مقامات مصری می‌گویند تا زمانی که جعبه‌های سیاه هواپیما پیدا و بررسی نشوند، نمی‌توانند علت دقیق سقوط هواپیما را بگویند، گرچه نمی‌توانند هیچ احتمالی حتی احتمال حملات تروریستی را منتفی بدانند. بااین‌حال براساس برخی گزارش‌ها، رئیس سازمان اطلاعات فرانسه حدود یک هفته پیش از وقوع این حادثه هشدار داده بود. به گزارش دیلی‌میل پاتریک کالوار، رئیس سازمان اطلاعات داخلی فرانسه، چند روز پیش در ۱۰ می به کمیته دفاع ملی پارلمان کشورش گفته بود داعش در حال برنامه‌ریزی برای شکل جدیدی از حملات تروریستی است. در این میان سه محقق فرانسوی و یک کارشناس فنی شرکت هواپیمایی ایرباس اوایل روز جمعه برای کمک به بررسی سرنوشت هواپیمای گم‌شده وارد قاهره، پایتخت مصر، شده بودند. در همین حال مقامات فرانسوی تحقیقاتی را دراین‌باره که آیا علت سقوط این هواپیما ناشی از نقض تمهیدات امنیتی در فرودگاه پاریس بوده، آغاز کرده‌اند. آن‌طور که شرکت هوایی مصر اعلام کرده، پرواز پاریس به قاهره حامل ۵۹ نفر از جمله یک کودک، دو نوزاد و ۱۰ خدمه پرواز بوده است. ۳۰ نفر از مسافران این هواپیما مصری، ۱۵ نفر فرانسوی ۱۰ نفر نیز از دیگر ملیت‌ها بوده‌اند. حادثه اخیر، دومین فاجعه در پروازهای غیرنظامی مصر در کمتر از هفت ماه اخیر بود و ترس‌ها و گمانه‌زنی‌ها درباره ایمنی و امنیت سیستم نقل‌وحمل هوایی مصر را بالا برده است. در اکتبر سال گذشته میلادی (۲۰۱۵)، یک هواپیمای مسافربری روسی با ۲۲۴ مسافر و سرنشین، اندکی پس از برخاستن از فرودگاه قاهره در بازگشت به روسیه، سقوط کرد. بعد از آن مقامات روسیه و مصر تأیید کردند علت سقوط این هواپیما، انفجار بمبی بوده که اسلام‌گرایان افراطی در هواپیما جاسازی کرده بودند. همچنین، در ماه مارس سال جاری، یک فروند هواپیمای مسافربری مصری با ۵۴ مسافر و شش خدمه در مسیر پرواز داخلی از اسکندریه به قاهره ربوده و به قبرس برده شد. بعد فرد رباینده که انگیزه شخصی داشت، خود را تسلیم مأموران کرد و به مصر بازگردانده شد. هم‌زمان با ادامه عملیات یافتن جعبه سیاه هواپیما، خانواده‌های قربانیان این سانحه هوایی برای مطلع‌شدن از آخرین خبرها در فرودگاه قاهره تجمع کرده‌اند. مردی روی مبل چرمی قهوه‌ای نشسته و با دست، صورت اشک‌آلود خود را پوشانده و از بی‌ارش‌بودن جان انسان‌ها در مصر می‌گوید. مادری گریان هم در سالن فرودگاه نشسته و می‌گوید آخرین‌بار چهارشنبه‌شب با دخترش صحبت کرده است. او به رویترز گفت: «آنها به ما هیچ چیزی نگفته‌اند». عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهور مصر نیز با قطعی‌شدن کشته‌شدن تمامی سرنشینان این هواپیما، در پیامی به خانواده‌های قربانیان تسلیت گفت.

سوسیالیست پیر در اردوگاه لیبرال‌ها چه می‌کند؟

سمیرا فرخمنش: سخنرانی ۱۷دقیقه‌ای «مارتین لوترکینگ» در ۱۹۶۳ از مشهورترین و تأثیرگذارترین خطابه‌های تاریخ آمریکا به‌شمار می‌رود. گرچه لوترکینگ پنج سال پس از این سخنرانی ترور شد و نتوانست به‌روشنی نتایج جنبش ضدنژادپرستی خود را ببیند، اما حامیان این حرکت که دنباله‌رو اندیشه تساوی‌طلبانه حقوق سیاهان و سپیدپوستان آمریکایی بودند، در سالیان طولانی و مشقت فراوان، رؤیای لوترکینگ را تا حد زیادی به حقیقتی ملموس تبدیل کردند. یکی از این بازماندگان «برنی سندرز»، جوان بود که در زمان این گردهمایی بزرگ روبه‌روی مارتین به سخنانش گوش می‌داد. در آن زمان او یکی از اعضای جوان کمیته دانشجویی هماهنگی ضدخشونت بود. اما بعدها دایره فعالیت‌های سیاسی خود را گسترش داد و مبدل به یکی از سازمان‌دهندگان مطرح حزب سوسیالیست آمریکا شد. او حین تلاش برای تساوی حقوق زنان و مردان و اقلیت‌های جنسی، سفیدپوستی بود که سال‌ها وقت خود را صرف جنبش‌های مدنی-حقوقی سیاه‌پوستان آمریکا کرد و دامنه فعالیت‌های اجتماعی توده‌پسندانه‌اش را به جایی رساند که این روزها، در میان ایام پرالتهاب انتخابات آمریکا، در پروسه‌ای غیرقابل پیش‌بینی تبدیل به اصلی‌ترین رقیب هیلاری کلینتون شده؛ کلینتونی که تا پاییز گذشته یکه‌تاز عرصه انتخابات ۲۰۱۶ به‌شمار می‌رفت و موفق‌ترین گزینه دموکرات‌های لیبرال به نظر می‌رسید. اما آنچه جدا از رقابت تاریخی دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان در آمریکا، این روزها بانوی سابق ایالات‌متحده را نگران کرده، رقیبی از جنس دموکرات‌هاست؛ از جنس یک اصلاح‌طلب پیر که به طرز غیرقابل پیش‌بینی موردتوجه طیف‌هایی از مردم آمریکا قرار گرفت و حمایت‌های قاطعانه از او، معادله بازی در میان دموکرات‌ها را تغییر داد. این رقیب کهن‌سال که ناگهان در سرزمین سرمایه‌سالاران چپ‌گریز، خود را آشکارا یک سوسیالیست نامید، شاید هیچ‌گاه گزینه نهایی حزب دموکرات نبوده؛ گزینه‌ای که توان رویارویی با کلینتون نئولیبرال را با آن سابقه سنگین داشته باشد. شاید حزب دموکرات هم شبیه آنچه حزب کارگر انگلیس با جیمز کوربین رفتار کرد، برای خالی‌نبودن صحنه به‌نفع هیلاری چهره‌ای را معرفی کرد که کارنامه‌ای خالی از سیاست‌گذاری‌های مطرح داخلی و خارجی داشته باشد. اما هرچه هست این دو امروز روبه‌روی هم قرار گرفته‌اند. گرچه سندرز ۷۴ساله براساس شواهد موجود، شانس کمتری نسبت به وزیر خارجه سابق آمریکا دارد، اما نکته قابل‌توجه تمایزهای راهبردی میان اینهاست. کلینتونی که بسیاری او را واقع‌گرای دنیای سیاست می‌دانند، توانسته رأی بخشی از اقلیت‌های جامعه آمریکایی را جذب کند. درحالی که انتظار می‌رفت به سبب فقدان رئیس‌جمهوری زن در آمریکا، کلینتون بتواند از این نکته حداکثر بهره را بگیرد، اما سندرز ایده‌آلیست که سابقه چشمگیری را در حوزه فعالیت‌های مساوات‌طلبانه جنسیتی در گذشته خود دارد، کلینتون را از چنین شانس بزرگی محروم کرده. از سوی دیگر، کلینتون بنا بر آموزه‌های نهادینه‌شده نئولیبرالی خود، خواهان اجرای قواعد از پیش تعیین شده‌ای است که برنامه مشخص، روشن و جاافتاده‌ای را در طول سالیان تدوین کرده؛ قواعدی مانند دخالت دولت در امور اقتصادی یا ارتقای خدمات رفاهی به وسیله افزایش مالیات‌ها. اما رؤیای سوسیالیست‌های کهنه‌کاری مانند برنی سندرز حرف دیگری است. آنچه او خواهان برپایی و اجرای آن در آمریکای امروز است، حول این شعار می‌گردد که «روند پول‌دارترشدن میلیاردرها و فقیرترشدن فقرا باید پایان یابد». همچنین رفع نابرابری‌های اجتماعی به آن شکلی که در کشورهای اسکاندیناوی برقرار است، آموزش رایگان و بیمه درمانی همگانی، وعده‌های کاندیدایی است که یک دلار از وال‌استریت، کمپانی‌ها و سازمان‌ها و سرشناسان آمریکایی دریافت نکرده است. بنابراین تردیدی نیست حزب دموکرات نیز خواهان جدی‌شدن ظهور و حضور چنین فردی در سپهر سیاسی خود نبوده. اما سندرز فارغ از همه این محاسبات آمد، جدی گرفته شد و عنوان خطرساز سوسیالیسم را با خود به همراه آورد. بخشی که زیر پوست شهرها و ایالت‌ها، وعده‌های سوسیالیستی را به رویکردهای لیبرالیستی جاافتاده خاندان کلینتون‌ها و حزبشان ترجیح می‌دادند، با او همراه شدند. اما نکته قابل‌توجه اینجاست که با توجه به شرایط اجتماعی جامعه آمریکایی، شاید این عده خودشان به‌درستی آگاه به معنای «سوسیال‌دموکرات» نباشند. این حرکت را می‌توان یک اکتیویسم سیاسی (Political activism) از جنس سوسیالیستی‌اش لقب داد؛ حرکتی که امیال خفته بخشی از لایه‌های اجتماعی را یکباره بیدار و بسیج کرده و پشت سر خود روانه می‌کند. به دنبال آن موجی از علاقه‌مندان به رأی سلبی (Negation vote) را تشکیل داده و آنها را دنبال کسی می‌کشاند که علیه ساختار سیاسی حاکم آمریکا قصد انجام یک «انقلاب سیاسی» را دارد. درحالی‌که حامیان کلینتون به دنبال رأی ایجابی (Positive vote) و روشنی هستند که تجربه آن را داشته و امتحانش را پس داده است. درحالی‌که طرفداران سندرز در ضمیر ناخودآگاه سیاسی-اجتماعی خود بی‌تردید منتقد ساختار کاپیتالیستی کشور و سیستم سرمایه‌داری موجود هستند. این دسته به همان طبقه متوسطی تعلق دارند که به گفته سندرز، درحال ناپدید شدن است؛ همان قشری که از وضعیت دستمزدها و نابرابری جنسیتی موجود رضایت ندارند و امروز همراه جنبش یک سوسیالیست میانه‌رو به سمت رادیکالیزه‌کردن فضا پیش می‌روند. در حالی که سندرز یک فعال رادیکال نیست که اگر بود، هیچ‌گاه تن به عضویت در حزب دموکرات آمریکا نمی‌داد و این همان گلایه‌ای است که چپ‌های راستین آمریکایی به سندرز وارد می‌کنند. به عبارت دیگر، از آنجا که این پیرمرد سفیدمو، با شعارهای توده‌پسند خود، واژه سوسیالیسم را میان کلام و گفتار حامیان جوانش رواج داده، می‌تواند اقبال طرفداران خود را از دو کانال اجتماعی دریافت کند؛ یکی از طریق حمایت مردم از رویکردهای حزب دموکرات و دیگری جذب مخاطبان ناراضی و متمایل به سمت تفکرات عدالت‌محور و برابری‌خواهانه چپ؛ اتفاقی که شاید برای کلینتون امکان رخ‌دادنش نباشد. اما با همه اینها موجی که برنی سندرز و رقابت نزدیک او با هیلاری قدرتمند ایجاد کرد، به‌صراحت نمایانگر این واقعیت پرسش‌برانگیز است که آیا سوسیالیسم روزنه‌های ورود خود را به عرصه پهناور سیاست آمریکا باز کرده؟ آیا هراس پنهانی که در میان تصمیم‌گیران آمریکا از نفوذ این اندیشه تحول‌خواه وجود داشت، درحال کم‌رنگ‌شدن است؟ با وجود اینکه در پاسخ به این سؤالات عده‌ای معتقدند باید از توده‌هایی ترسید که تمایل خود را به پذیرش تفکرات سوسیالیستی پنهان نمی‌کنند، اما تجربه نهادینه‌شده‌ای بیانگر این واقعیت غیرقابل انکار است که ازهم‌پاشیدن ابهت سرمایه‌داری، به‌سادگی کاندیداتوری یک چپ میانه‌رو نیست و این رویکرد چندصدساله بیدی نیست که با این بادهای گذرا، بر خود بلرزد.

عفو بین‌الملل اولین شاخص جهانی پذیرش پناه‌جویان را منتشر کرد

خوشامد در بحران

نگذارید سیم‌خاردارها و مأموران سراپا تجهیزشده مرزی شما را به اشتباه بیندازند. اجازه ندهید جلسات مکرر و اضطراری رهبران اروپایی در قبال بحران پناه‌جویی، شما را از هرگونه روزنه‌ای برای نفوذ به دژ اروپایی ناامید کند. این پیام اولین شاخص منتشرشده پذیرش پناه‌جویان به آوارگانی است که حتی اگر نتایج این نظرسنجی بین‌المللی نیز نشان از آن نداشت که حدود ۸۰ درصد از جهانیان با آغوش باز به استقبال‌شان خواهند رفت، همچنان چاره‌ای جز ترک خانه‌وکاشانه خود نداشتند. نتایج نظرسنجی بین‌المللی گروه تحقیقاتی گلوب‌اسکن درباره دیدگاه‌های عمومی پیرامون برخورد با پناه‌جویان در حالی حکایت از آن دارد که اکثریت قریب‌به‌اتفاق جهانیان از پذیرش پناه‌جویان در کشورهایشان استقبال کرده و برخی حاضرند برای آسودگی آنان، حتی خانه خود را نیز در اختیارشان قرار دهند که به گفته عفو بین‌الملل، سازمان سفارش‌دهنده این نظرسنجی، نتایج به‌دست‌آمده شاهدی دیگر بر شکاف عمیق بین دولت‌ها و شهروندانشان در قبال سیاست‌گذاری‌های کلان جهانی است. بنابر شاخص جهانی پذیرش پناه‌جویان که در نتیجه نظرخواهی از نزدیک به ۲۷ هزار نفر از شهروندان ۲۷ کشور در اقصی نقاط جهان تهیه شده است، مردم چین، آلمان و بریتانیا بیشترین استقبال جهانی را نسبت به پناه‌جویان دارند. این در حالی است که شهروندان روسیه، اندونزی و تایلند کمترین تمایل را به اعطای پناهندگی به آوارگان فراری از کشورهای دیگر دارند. در این میان، ۴۶ درصد از مردم چین اعلام کرده‌اند حاضرند پناه‌جویان را در خانه‌های خود اسکان دهند؛ آماری که اگرچه در میانگین جهانی به ۱۰ درصد کاهش پیدا می‌کند، اما همچنان بسیار امیدوارکننده است. نتایج نظرسنجی همچنین در حالی حاکی از آن است که ۳۲ درصد از جهانیان آمادگی پذیرش چشمگیر است. به‌طورمثال، ۸۴ درصد از اردنی‌ها، ۷۶ درصد از آلمانی‌ها و ۷۴ درصد از یونانی‌ها به این پرسش که آیا دولت‌هایشان باید برای کمک به پناه‌جویان فراری از جنگ و ستم، اقدامات بیشتری انجام دهند، پاسخ مثبت داده‌اند. این در حالی است که ترکیه باوجود توافق دو ماه پیش رهبرانش با همتایان اروپایی خود مبنی بر تبادل پاپای پناه‌جویان در قالب استرداد به ترکیه و استقرار در اتحادیه اروپا که محکومیت شدید گروه‌ها و فعالان حقوق‌بشری را به دنبال داشته، تنها کشور درگیر در بحران جهانی پناهندگی است که بیش از نیمی از مردمانش مخالف اقدامات بیشتر دولتی در حمایت از پناه‌جویان هستند. درنتیجه جای تعجب نیست که سلیل شتی، دبیر کل سازمان عفو بین‌الملل، آمار و ارقام به دست‌آمده از نظرسنجی اخیر را که درست در آستانه نشست هفته آینده رهبران جهانی در استانبول درباره نقش دولت‌ها در میزبانی و کمک به پناه‌جویان منتشر شده، مهر تأییدی بر ناهمگونی رویکردهای غیرانسانی و غیرمسئولانه دولت‌ها در قبال بحران پناهندگی با افکار و عقاید شهروندانشان دانسته و اظهار امیدواری کرده رهبران جهانی با اعتنا به عزم و اراده مردمانشان، آن‌دست سیاست‌های کوتاه‌مدتی را که تهدیدی برای جان میلیون‌ها آواره و فراری از جنگ و بیداد است، کنار بگذارند. شتی ضمن اذعان به این واقعیت که انتظار چنین سطحی از هم‌بستگی جهانی با پناه‌جویان را نداشته، تأکید کرده دولت‌ها باید بدانند بلاتکلیف‌گذاشتن پناهندگان در اردوگاه‌ها و بازداشت‌گاه‌ها، نه‌تنها در تقابل با قوانین و حقوق بین‌الملل است، بلکه با خواست شهروندانشان نیز همخوانی نداشته و آنان چاره‌ای جز کمک، حفاظت و پذیرش پناه‌جویان در جوامع محلی خود ندارند.

پناه‌جویان در محله زندگی خود را دارند که این آمار وقتی پای پذیرش پناه‌جویان در شهر، روستا و کشور محل سکونت پرسش‌شوندگان در میان باشد، به‌ترتیب بر ۴۷ و ۸۰ درصد بالغ می‌شود. گذشته از این و در شرایطی که فقط ۱۷ درصد از جهانیان خواهان ممانعت از ورود پناه‌جویان به خاک کشورشان هستند، نتایج نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد میزان حمایت عمومی از پذیرش پناه‌جویان در کشورهایی که تا به امروز بخش بزرگی از بار آوارگان جهانی را به دوش کشیده‌اند، همچنان بسیار

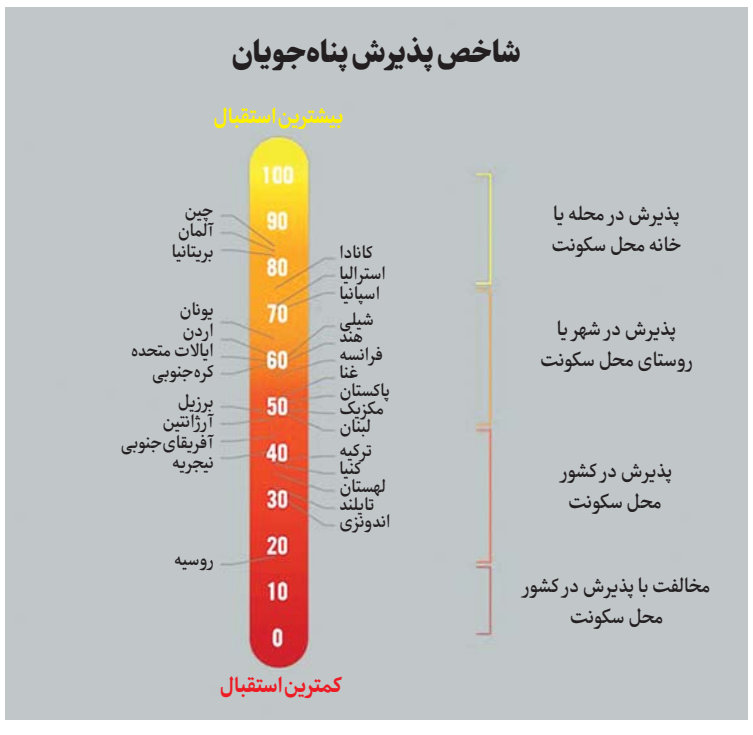

رویداد

نامزد اصلی نخست‌وزیری ترکیه معرفی شد

● حزب حاکم عدالت و توسعه در ترکیه از «بن‌علی ییلدریم» به عنوان نامزد خود برای نخست‌وزیری این کشور نام برده است. کنگره اضطراری حزب عدالت و توسعه قرار است یکشنبه به ییلدریم به عنوان نامزد دبیرکلی این حزب رأی دهد تا او جایگزین احمد داوودواوغلو، رهبر کنونی این حزب و نخست‌وزیر ترکیه شود. «بن‌علی ییلدریم»، وزیر ارتباطات، حمل‌ونقل و دریانوردی ترکیه است و گفته می‌شود رابطه نزدیکی با رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری دارد. کنگره اضطراری حزب عدالت و توسعه در پی اعلام کناره‌گیری داوودواوغلو از نخست‌وزیری ترکیه به خاطر اختلاف با اردوغان برگزار می‌شود.

استعفای وزیر جنگ رژیم اسرائیل

● وزیر جنگ رژیم اسرائیل پس از جدی‌شدن مذاکرات برای دادن کرسی رهبری وزارت جنگ به آویگدور لیبرمن، از سمت خود استعفا کرد. به گزارش «ایسنا»، به نقل از پایگاه اینترنتی العهد، موشه یعالون، وزیر جنگ رژیم اسرائیل، استعفای خود از دولت بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم اسرائیل، را پس از بی‌نتیجه‌ماندن مذاکرات دو طرف اعلام کرد. موشه یعالون همچنین از عضویت پارلمان رژیم صهیونیستی (کنست) خارج شده و یکی از صهیونیست‌های افراط‌گرا که بارها در مسجدالاقصی باعث درگیری با مسلمانان شده، کرسی وی را در اختیار گرفته است. پیش‌تر منابع اسرائیلی اعلام کرده بودند، آویگدور لیبرمن، رئیس تندرو حزب راست‌گرای «اسرائیل خانه ما»، مسئولیت وزارت جنگ را بر عهده گرفته تا جانشین یعالون شود.

احتمال پرتاب کمک از آسمان برای محاصره‌شدگان سوری

● فرستاده ویژه سازمان ملل به سوریه متعهد شد، اگر وضعیت دسترسی به مناطق محاصره‌شده سوریه تا ابتدای ماه ژوئن بهبود نیابد، به «آخرین گزینه» یعنی پرتاب کمک‌های بشردوستانه از آسمان و انتقال آن با هواپیما خواهند پرداخت. به گزارش خبر الجزیره، استفان دی‌میستورا، نماینده ویژه سازمان ملل در سوریه، اظهار کرد ما می‌خواهیم کمک‌ها را به مردم همه مناطق تحت‌محاصره برسانیم و در صورتی که نتوانیم مواد غذایی را از طریق کاروان‌های زمینی برسانیم، پس تنها راه چاره، پرتاب آن از آسمان است. وی افزود: پرتاب کمک‌ها از آسمان گزینه پرهزینه‌تر، پیچیده‌تر و خطرناک‌تری است و این آخرین راه‌حل است اما ما در حال نزدیک‌شدن به آن هستیم.

تمدید وضعیت اضطراری در ونزوئلا

● دیوان‌عالی ونزوئلا حکم اخیر رئیس‌جمهور این کشور برای تمدید وضعیت اضطراری اقتصادی را با وجود آنکه از سوی قانون‌گذاران پارلمان رد شده بود، مطابق با قانون اساسی دانست و تأیید کرد. به گزارش «ایسنا»، به نقل از خبرگزاری اسپوتنیک، چند روز پیش دولت نیکولاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا اعلام کرد وضعیت اضطراری اقتصادی در این کشور که نخستین‌بار در ماه ژانویه اعلام شده بود، برای مدت ۶۰ روز دیگر تمدید می‌شود. بااین‌حال پارلمان ونزوئلا که تحت کنترل مخالفان مادورو است، با رأی خود این حکم وی را رد کرد.

آزادی نزدیک به ۱۰۰ زن از چنگ بوکوحرام

● ارتش نیجریه از آزادسازی نزدیک به صد زن و دختر ربوده‌شده توسط تروریست‌های بوکوحرام در جریان عملیات امنیتی در شمال این کشور خبر داد. به گزارش «ایسنا»، به نقل از روزنامه مصری الیوم السابع، سانی عثمان، سخنگوی ارتش نیجریه، گفت: ۳۵ نفر از افراد مسلح بوکوحرام در عملیات نجات دختران به هلاکت رسیدند و میان نجات‌یافتگان دختری است که از دانش‌آموزان مدرسه چیبوک بوده و در سال ۲۰۱۴ به دست تروریست‌های بوکوحرام ربوده شد. این دختر در اسارت باردار شده و با نوزادش از چنگ تروریست‌ها نجات داده شده است.

ادامه تعلیق مذاکرات صلح یمن

● فرستاده ویژه سازمان ملل به یمن اعلام کرد مذاکرات صلح این کشور هنوز معلق است، این در حالی است که حوثی‌های یمن دولت مستعفی را عامل اصلی توقف مذاکرات اعلام کرده است. به گزارش اسکای‌نیوز، اسماعیل ولد شیخ‌احمد، نماینده ویژه سازمان ملل در امور یمن، بعد از دیدار جداگانه با دو هیأت دولت مستعفی یمن و هیأت حوثی‌ها متعهد شد تلاش‌های بیشتری را برای ازسرگیری مذاکرات مؤثر به‌کار گیرد. دولت مستعفی یمن حوثی‌ها را مسئول تعلیق مذاکرات می‌داند. این در حالی است که محمد عبدالسلام، رئیس هیأت مذاکره‌کننده حوثی‌ها در مذاکرات کویت اعلام کرد: این اولین‌باری نیست که طرف مقابل به دلایل مختلفی به تعویق جلسات یا ترک آن روی می‌آورد. وی با اشاره به کارشکنی‌های هیأت تحت حمایت ریاض گفت: این هیأت نمی‌خواهد در موضوعات سیاسی مربوط به قدرت اجرائی توافقی در کشور مذاکره کند بلکه به دنبال اجرائی‌کردن برنامه‌های مشخص خود است.